

הוצאת תבונות מכללת הרצוג

ב"ה

בפתח הגיליון נסקור את המאמרים הרואים בו אור:

י' ברמן תולה את ארבע המצבות שהקים יעקב (בראשית, כ"ח, יח; ל"א, מה; ל"ה, יד; ל"ה, כ) ביסוד משותף, והוא ההתגלות בבית אל (בראש פרשת ויצא) והנדר שבא בעקבותיה. י' בן-נון מנתח את המשמעות הרעיונית של החמץ והמצה בהקשרים השונים שהם באים בתורה: במצוות הפסח, בשבועות ובקרבת הלחם. בדבריו אף בירור מחודש בשאלה העתיקה של "ממחרת השבת".

י' שביב עוסק בסדר הפרשיות בסוף ספר במדבר, תוך שהוא מעלה לקחים רעיוניים ומוסריים.

לקח במוסר המלחמה המקראי לומד י' רוזן מניתוח דמותו של השופט אהוד בן גרא לאור המקראות ולאור מדרשי האגדה של חז"ל.

ב' ברמן מצייר קו ספרותי המאפיין את ספר שמואל: האהבה וגילויה השונים. ניתוח ספרותי של פרשת אלישע והשונמית – במאמרו של אי סמט. מותו של הבן והחייאתו תלויים, לדבריו, ביחסם המשתנה של אם הנער ושל אלישע אל הנער ואל נס הולדתו. יחס זה עולה מתוך הסיפור עצמו וגם מבין השיטין.

ג' שטראוס מוצא שהעיקרון שמעשי הבנים מתקנים את חטא האבות חוזר בכמה פרשיות בתורה ובנביאים. עיקרון זה מאיר את פרשת מרגלי יהושע, את פרשת רות ובעז ועוד.

המערכת

